

ANDREA CODDINGTON

Niekdajšia zahranično-politická spravodajkyňa v New Yorku, šéfredaktorka slovenského denníka v USA, je dnes rešpektovaná autorka románov inšpirovaných vlastnými životnými skúškami.

Charakterizujte sa piatimi podstatnými menami.

Zvedavosť, zotrvačnosť, slnko, kniha, úsmev.

Prečo ste si vybrali práve tieto?

Chcela som, aby boli pozitívne.

Musíte si zvoliť nové meno a priezvisko, ako sa budete volať?

Budem mať písmeno r aj v mene aj v priezvisku. Lebo mi to krásne brní a r je sexy. Obe deti som pomenovala tak, aby mali „r“. Mám Saru a Marka.

Je sex nežný alebo divoký, a prečo?

Aj, aj. Pretože ani my mimo postele nie sme len divokí alebo len nežní.

Za čo v poslednom mesiaci by ste si zaslúžili pochvalu?

Za veľa vecí. Snažím sa žiť tak, aby ma bolo za čo aj chváliť.

Čo je pre vás skutočnou odmenou?

Spokojnosť s prácou, ktorú robím a vysmiete tváre mojich detí.

Kto vás odmeňuje?

Za prácu partneri, s ktorými spolupracujem, súkromne – a nemám na mysli financie – moje deti.

Koho musíte poslúchať a prečo?

Sama seba. Moja rodina je odo mňa závislá, tak som sa naučila byť veľmi organizovaná a dôsledná.

Aká je najlepšia rada, čo ste dostali?

„Je to Tvoj život a nikto Ti z neho nevráti ani minútu.“

ANDREA CODDINGTON

Andrea Coddington pochádza z Radošiny. Vyštudovala žurnalistiku na Univerzite Komenského v Bratislave a profesionálne sa jej venovala vo viacerých slovenských médiách. V roku 2002 prišla do New Yorku ako zahranično-politická spravodajkyňa a doteraz tam žije. Bola šéfredaktorkou slovenského denníka vychádzajúceho v USA. Jej prvý román Mal to byť pekný život vyšiel v roku 2009. Inšpirovala sa vlastnými životnými peripetiami. Ani v najnovšom románe Židovka sa v nej nezaprela reportérka, ktorá čitateľa poláska, vtiahne do deja a reálií, ale aj udrží v napätí.

Keď zavriete oči a ponoríte sa do snov, kde sa zjavíte?

Na pláži s palmami, bielym pieskom.

Čo by ste nikdy nechceli robiť?

Nikdy by som nechcela byť od nikoho závislá. Nehovorím o citoch...

Aký je rozdiel medzi dobrom a zlom?

Veľmi veľký. Nedá sa to podľa mňa charakterizovať.

Prečo ste dobrá?

Lebo chcem. A je to príjemná poloha.

Kto je naozaj zlý?

Najlepšie by bolo, ak by sa tu dalo povedať: nikto. Viem, že to nie je reálne.

S kým by ste sa chceli stretnúť?

To neprezradím, lebo, v tomto momente úprimne, ide o osobnú túžbu, ktorá dostáva reálnejšie kontúry.

Čo by ste sa ho spýtali ako prvý?

Opýtajte sa ma o mesiac, čo som sa ho naozaj opýtala.

Čo vás rozčuľuje na ľuďoch?

Žľovitosť, podrazy, pýšenie sa cudzím perím.

Aká je vaša prvá spomienka z detstva?

Ako som sa prizabila na bicykli.

Ako ste sa zmenili, keď ste dospeli?

No, asi veľmi. Keďže som aj veľmi dospela a bicyklovať sa už viem.

Aká veľká je vaša trpezlivosť?

Poctivo sa jej učim.

Kvôli čomu sa stanete netrpezlivou?

To je rôzne, ale skutočne sa lepším.

V čom ste najsilnejšia?

Už som veľakrát počula, že som silná. Nie vždy sa tak cítim. Ale mám rada vernosť a som bežec na dlhé trate. ■